

jest odepsati. Pro odpisy platí obdobně ustanovení § 1 tohoto zákona.

§ 4.

Společnostem, které užijí výhod v předchozích paragrafech uvedených, nepřísluší co do nákladů se znovuzřízením předmětů živelní pohromou poškozených výhody zákona ze dne 3. března 1921, č. 102 Sb. z. a n.

§ 5.

Ustanovení předchozích paragrafů platí obdobně i pro ukládání daně z příjmu a všeobecné daně výdělkové (na Slovensku a v Podkarpatské Rusi daně důchodkové, zárodkové daně III. třídy a daně báňské) osob, které vedou řádné obchodní knihy.

§ 6.

Provedení tohoto zákona se ukládá ministru financí.

T. G. Masaryk v. r.

Černý v. r.

Dr. Peroutka v. r.

za ministra Dr. Engliše.

150.

Zákon ze dne 23. června 1926,

kterým se doplňuje § 81 zákona o vojenských požitcích zaopatřovacích.

Národní shromáždění republiky Československé usneslo se na tomto zákoně:

Čl. I.

§ 81 zákona ze dne 17. února 1922, č. 76 Sb. z. a n., o vojenských požitcích zaopatřovacích, doplňuje se takto:

Ministr národní obrany se zmocňuje, aby po dobu, pokud velké rozpětí mezi kursovní hodnotou a skutečnou kupní silou amerického dolaru nezbytně toho vyžaduje, v dohodě s ministrem financí a nejvyšším účetním kontrolním úřadem stanovil každoročně, přihlížeje ke kupní síle amerického dolaru, jakým způsobem a v jaké relaci vypláceti se budou zaopatřovací požitky s příslušnými drahotnými přídávky, mimořádnými a nouzovými výpomocemi příslušníkům čs. zahraničního vojska (pozůstalým po nich), kteří zůstali na území Spojených států amerických.

Čl. II.

Zákonu tomuto přiznává se zpětná účinnost od 1. ledna 1920; provéstí jej přísluší ministru národní obrany v dohodě s ministrem financí.

T. G. Masaryk v. r.

Černý v. r.

Syrový v. r.

151.

Zákon ze dne 1. července 1926,

kterým provádí se článek 1. úmluvy právně-finanční mezi republikou Československou a královstvím Italským, č. 132/1924 Sb. z. a n., o způsobu vyrovnání pohledávek a závazků vzniklých v korunách rakousko-uherských mezi věřiteli nebo dlužníky československými a italskými.

Národní shromáždění republiky Československé usneslo se na tomto zákoně:

§ 1.

Dluhy vyjádřené rakousko-uherskými korunami, vzniklé z jakéhokoliv důvodu před 3. listopadem 1918 mezi osobami fyzickými, právnickými, obchodními společnostmi nebo ústavy práva veřejného, které dne 23. března 1921 měly řádné bydliště (sídlo) na území připojeném Itálii mírovými smlouvami se strany jedné a na území československém se strany druhé, budou placeny nezávisle na dni splatnosti podle těchto ustanovení:

a) Dlužníci na území připojeném Itálii zaplatí za každou korunu rakousko-uherskou 0-568 (pětsetšedesátosm tisícin) liry italské.

b) Dlužníci na území československém zaplatí za každou korunu rakousko-uherskou ve měně československé částku v hodnotě 0-568 (pětsetšedesátosm tisícin) liry italské podle směnečného kursu ženevského italské liry a československé koruny v den placení.

§ 2.

Dluhy vyjádřené korunami rakousko-uherskými, vzniklé z jakéhokoliv důvodu mezi stranami výše uvedenými po 3. listopadu 1918, budou placeny nezávisle na dni splatnosti, vyjma zvláštní úmluvy, buď dlužníky, kteří dne 23. března 1921 měli řádné bydliště (sídlo) na území připojeném Itálii anebo dluž-

níky, kteří téhož dne měli řádné bydliště (sídlo) na území československém, ve měně československé „al pari“ čili v poměru jedné koruny československé za každou korunu rakousko-uherskou.

§ 3.

Dluhy jakéhokoliv druhu, vyjádřené korunami rakousko-uherskými mezi osobami fyzickými, právnickými, obchodními společnostmi aneb ústavy práva veřejného, které dne 23. března 1921 měly řádné bydliště (sídlo) na území starých provincií italských se strany jedné a na území československém se strany druhé, budou placeny nezávisle na dni splatnosti ve měně československé „al pari“ čili v poměru jedné koruny československé za každou korunu rakousko-uherskou.

§ 4.

(1) Po rozumu těchto ustanovení (§§ 1 až 3) budou osoby, podniky, společnosti a ústavy československé, které měly dne 23. března 1921 anebo 3. listopadu 1918 odbočky u soudu zapsané v nových provinciích, připojených Itálii, a pokud se týče osoby, podniky, společnosti a ústavy nových provincií italských, které měly dne 23. března 1921 anebo 3. listopadu 1918 odbočky u soudu zapsané na území československém, pokládány pro závazky sjednané uvedenými odbočkami, jakoby sídlily v místě, kde odbočka v ten neb onen rozhodný den byla zapsána.

(2) Stejně posuzovati jest odbočky, které liší se od svrchu zmíněných jedině tím, že

náleží ústavům peněžním nebo pojišťovacím, které v rozhodné době měly sídlo jinde než v Československu nebo jinde než v nových provinciích připojených Itálii.

§ 5.

Ustanovení tato (§§ 1 až 4) platí také se zpětnou působností pro případy, ve kterých dlužník uložil dluhovanou částku do soudního uschování.

§ 6.

Ustanovení tato (§§ 1 až 5) neplatí pro pojistky znějící na koruny rakousko-uherské mezi osobami sídlícími v nových provinciích království Italského a osobami sídlícími na území československém.

§ 7.

Vyrovnání (§§ 1 až 5) děje se jediné přímo mezi věřiteli a dlužníky bez jakékoliv účasti Československého zúčtovacího ústavu v Praze.

§ 8.

Zákon tento provede ministr financí v dohodě s ministrem spravedlnosti a ministrem obchodu, průmyslu a živností.

T. G. Masaryk v. r.

Černý v. r.

Dr. Peroutka v. r.

za ministra Dr. Engliše.